

[Arbejdsministeren]

VS' forslag; man sagde, at det forslag, som VS fremlagde i foråret, var bedre end regeringens, men at det alligevel ikke var det, som Svend Jensen-udvalget og Handicaprådet ønskede. Derfor er det korrekt opfattet, at vores udgangspunkt for at diskutere en ny ordning er at vende tilbage til betænkningen, diskutere betænkningen med Handicaprådet, med De Samvirkende Invalideorganisationer og med Socialministeriet for at finde frem til en løsning, som kan komme til at fungere allerede i denne samling.

Jeg vil gerne sig til fru Elsebeth Kock-Petersen, at det efter min mening er en rigtig og væsentlig betragtning, at arbejdsmarkedets parter også skal have en forpligtelse. Jeg kan godt sige, at en af grundene til, at vi ikke er kommet med et udspil, før VS er kommet med sit udspil, er, at vi har sendt betænkningen ud til høring helt generelt og bredt, herunder til arbejdsmarkedets parter. Vi har endnu ikke fået svaret fra arbejdsmarkedets parter vedrørende betænkningen, og det ventede vi på, inden vi ville tage et nyt initiativ.

Men jeg vil derimod gerne oplyse, at vi har fået svar fra såvel Socialministeriet som Undervisningsministeriet, og det er karakteristisk, at både Socialministeriet og Undervisningsministeriet har erklæret sig meget positive over for i det videre arbejde ikke bare med dette problem, men også med de andre problemer, der bliver peget på i betænkningen om de handicappede og arbejdsmarkedet, at gå ind i et snævert samarbejde med henblik på en bedre koordinering af samarbejdet mellem de tre sektorer, som udvalget igen og igen slår på er det hovedproblem, vi skal have løst. Det er de tre ministerier altså indstillet på at gøre, og det sætter vi i gang, inden vi har resten af høringssvarene. Men vi skal altså også have svarene fra arbejdsmarkedets parter, for de skal være med i forpligtelsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg er glad for, at ministeren nu – om end med nogen forsinkelse – vil lytte til Svend Jensen-udvalgets betænkning, og at man agter at tage udgangspunkt i den. Så håber jeg, at det ikke kun bliver udgangspunktet, men at det også er substansen af det, der står i den, der vil komme igennem.

I forhold til vores forslag er der faktisk kun to ting, der er forskellige: dels er det prøveperiodens længde, hvor vi mener, at 3 år vil være længe nok, mens Svend Jensen-udvalget, så vidt jeg husker, mener, at det skal være 5. Det er ikke noget kardinalpunkt.

Det andet er, at vi stadig væk mener, at den enkelte handicappede selv burde administrere ydelsen, fordi vi mener, at det er på den måde, man bliver ansvarlig for sit eget liv.

Vi ved godt, at Svend Jensen-udvalget har sagt, at ordningen i stedet for skulle administreres af virksomheden. Vi vil selvfølgelig ikke blokere for, at der bliver lavet noget til gavn for de handicappede, hvis det kun er det, der skiller. Det har vi også skrevet højt og tydeligt i det ajourførte forslag.

Men i al denne glæde vil jeg nu alligevel komme med et lille hjertesuk: jeg synes, det havde været godt, hvis man var gået i gang med dette her, allerede dengang man kendte Svend Jensen-udvalgets betænkning første gang, for så havde man kunnet lette situationen for mange handicappede i den periode, der nu er gået, hvor ingen har kunnet bruge den ordning, som er blevet en fiasko.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg kan godt forstå, at arbejdsministeren ønsker at springe mit indlæg over, fordi det var politisk. Det, spørgsmålet drejer sig om, er nemlig, hvad det er for en politisk holdning, arbejdsministeren lægger ind i løsningen af dette. Arbejdsministeren håber på, at problemet kan løses i f.eks. samarbejdsudvalget, hvor man ikke går ind på arbejdsministerens politiske intentioner bag den måde, han løser sådanne dybt alvorlige problemer på.

Da vi behandlede spørgsmålet i april 1986, var arbejdsministeren overbevist om, at det kunne løses med den fælles skrivelse fra Arbejdsdirektoratet og Socialstyrelsen. Det var arbejdsministerens politiske holdning, at han ville vælte dette alvorlige sociale og arbejdsmarkedsmæssige problem over på den anden svag gruppe i samfundet, nemlig de unge, som skulle i gang på arbejdsmarkedet.

Det er derfor, at jeg spørger, hvordan arbejdsministeren forestiller sig at det skal kunne løses nu. Bliver det efter Svend Jensen-